

lig § 5. Den er ikke angreben fra nogen Side. Naar man indfører en lille Rettelse deri, saa er i Virkeligheden Forslaget reduceret til dette — hvad jeg ogsaa tror bliver Resultatet —: Statslaanefonden træder *ikke* i Virksomhed den 1. April 1904. Naar Forslaget reduceres og ændres paa den Maade, skal jeg for mit Vedkommende anbefale det til dets Sejrsgang gennem Rigsdagen.“ Det var det ærede Medlems Udtalelse ved denne Sags 1ste Behandling, at det skulde reduceres til én Paragraf, der hed: „Statslaanefonden træder ikke i Virksomhed 1ste April 1904.“ Det var de Hensyn, det ærede Medlem den Gang krævede af os, og naar vi nu komme med et Forslag, hvis Slutningsparagraf er, at Statslaanefonden træder i Virksomhed den 1ste April 1904,“ og naar det ærede Medlem saa siger, at der er taget tilstrækkeligt Hensyn til ham, har jeg Ret til at sige, at det ærede Medlem er en meget beskeden Mand.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgekreds (Birck) eller rettere: kun gøre én eneste Bemærkning. Det ærede Medlem mente, at saavel hans Meningsfælle fra Frederiksberg (Ellinger) som jeg i Virkeligheden saa meget optimistisk paa de finansielle Forhold, naar vi talte om, at der var Fremgang og Udsigt til Balance, thi vi havde haft Underskudsbudgetter og Underskudsregnskaber til Dato og vilde faa Underskudsbudget ogsaa i Aar, navnlig naar Tillægsbevillingsloven skulde regnes med. Det er meget muligt, men det ærede Medlem vil ikke nægte mig, at der siden den nuværende højtærede Finansminister kom til at styre Finanserne, har været en stadig Fremgang i vor finansielle Stilling, og det ærede Medlem ved ogsaa meget godt, at denne Fremgang vil fortsættes i det kommende Aar. Ja, man ved aldrig, hvad der vil ske i det kommende Aar, men der er den størst mulige Grund til at antage, at Fremgangen vil fortsættes, og at næste Aars Budget vil blive meget gunstigt. Det ærede Medlem ved, at vi have faaet ny Jernbanetakster, der ville virke hele det næste Aar igennem og rimeligvis komme til at forøge Statsbanernes Indtægter meget betydeligt — det er anslaaet til at skulle være noget som 2 Millioner aarligt. Det ærede Medlem ved, at der findes en ekstraordinær Post paa sidste Budget, som ikke mere vil findes, nemlig en Post paa lidt over 2 Mill. Kr. ekstraordinært til de ny Kanoner. Det er en Udgift, som vil bortfalde. Og endelig ved det ærede Med-

lem, at efter at nu Statslaanefonden er traadt i Virksomhed og efter den ny Bestemmelse, der er truffen med Hensyn til Udgifterne til Husmandslodderne, vil ogsaa paa § 27 en meget stor Udgiftspost falde væk. Alene disse to Poster ville gøre en saa væsentlig Forandring paa Budgettet, at jeg tror, at man, naar man overhovedet vil spaa om Fremtiden, med Rette kan sige, at vi have Udsigt til, selv om vi i de kommende Aar skulde gennemføre adskillige gode og store Reforme, dog at have et saadant Grundlag for vort finansielle Liv, at vi kunne være sikre paa, at Budgetterne ikke mere blive Underskudsbudgetter — ikke i de nærmest kommende Aar — og Statsregnskaberne heller ikke blive Underskudsregnskaber.

Ellinger: Det er fuldstændig rigtigt, hvad den ærede Ordfører citerede. Den Stats-Laanefond, som Ministeren har forelagt, træder nemlig ikke i Kraft den 1. April. Derimod træder den Stats-Laanefond, som det ærede Udvalg her har foreslaet, i Kraft, men det er jo en helt anden Fond. Thi jeg bad den ærede Ordfører om at paavise mig, paa hvilket Punkt i Loven, hvor jeg havde rettet Angreb, Udvalget ikke havde taget Hensyn til disse Angreb og Ændringer, og derpaa maa den ærede Ordfører forblive mig Svar skyldig. Med Hensyn til de sidste finansielle Bemærkninger maa jeg maaske blot sige, at naar den ærede Ordfører sagde, at siden den ærede Finansminister kom til, var det gaaet brillant med Statsindtægterne, vil jeg dertil svare: Ja, naar man begynder med at optage et stort Laan, naar man paalægger Befolkningen Skatter, naar man forhøjer Takster, Porto og saa fremdeles, er det jo nok en Maade, paa hvilken man skaffer Indtægter, men det er ogsaa en Maade, som ikke lader sig udvikle i nogen større Stil, og for hvilken der ganske sikkert vil blive sat en Grænse ogsaa her paa Rigsdagen. Og de vigtige Indtægtskilder, som Staten kan have ved Told og saa fremdeles, det er jo noget, der gaar sin Gang ganske uafhængigt af Statens Finansledelse, mod hvilken jeg for øvrigt ikke i mindste Maade skal udtale noget som helst.

Finansministeren (Hage): Skønt jeg ikke finder Anledning til at komme ind paa nogen Drøftelse af Finansernes Ledelse som Helhed, maa jeg dog til det ærede Medlem sige, at naar han mener, at en Finansminister ikke bør skaffe Penge